

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART SZEGEDI LAPJA

II. évfolyam, 45. szám

Ara: 50 fillér

Szombat, 1957. február 23.

A kormány
csütörtöki
ülése

Levél —
Vietnámból

Heti rádióműsor

Egy ü. b.-elnök
igazi arca

Látogatás
a Véréllátó
Állomáson

A könnyelmű
vőlegény

Ma ünneplik Szeged dolgozói a Szovjet Hadsereg Napját

Ma emlékeznek meg Szeged dolgozói a szovjet hadsereg megalakulásának 39. évfordulójáról. Az eseményhez méltó ünnepségek három helyen zajlanak majd le.

Délután 10 órai kezdettel a Széchenyi téri szovjet hősi emlékműveknél koszorúzási ünnepségen vesznek részt a szegedi dolgozók küldöttei. A koszorúzási ünnepségen magyar és szovjet díszszázad is felvonul. Ugyanebben az időpontban kerül sor kegyeletos koszorúzási ünnepségre a felsővárosi Dugonics-temetőben, a Szeged felszabadításáért elesett szovjet hősök sírjánál.

Este 7 órai kezdettel a Szegedi Nemzeti Színházban rendez megemlékező ünnepséget az MSZMP szegedi intéző bizottsága és Szeged Város Tanácsa. Itt Botond István őrnagy, a helyőrség parancsnoka mond ünnepi beszédet. A szovjet hadsereg Szegeden tartózkodó alakulatai részéről Popov őrmester szólal fel. Az ünnepség második részében művésziműsor következik. Bányász Ilona és Kovács János, a Szegedi Nemzeti Színház tagja szavalattal szerepel, Komlóssy Erzs, Meldován Stefánia, Megyesi Pál és Szabady István, a Szegedi Nemzeti Színház tagjai az Álarcosbálból, a Tosca-ból, a Hány János-ból és az Anyegin-ből énekelnek részleteket, a Szegedi Nemzeti Színház énekkara és táncára a Trubadúr-ból ad elő részletet. A színház műsorát Szalatsy István vezényli. Fellépnek még a szovjet hadsereg Szegeden tartózkodó alakulatai is kulturális műsorral, valamint az Újszegedi Kenderszövő és a DÁV énekkara.

Értékes szakelőadás gyümölcsstermelők részére

Konsztantyn Vanserklin:

AZ ACÉL-HADSEREG

Lenin nevével indult el a harcba a győzhetetlen acél-hadsereg, s mert tudta: mindig igazság a harcra, szívében nem ült soha rettenet. A polgárharc poklának rőt tüzében mint meg nem ingó bérci szikla állt, és negyvenötben a Reichstag tövében legyőzte az ezerfejű halált.

Gyenyikén szűkült, Hitler haját tépte, de sosem tudták megállítani, történelmet egy újabb ezredévre formáltak győztes, bátor tankjai. Német, magyar, bolgár és cseh szívekben örök emléke a csillagos sisak, amely követte mindig rendületlen a ripittyára zúzott náciakat.

Megtérve tiszta, fénylő diadallal e had a béke őrségére állt... Vörös csillagján ragyog, mint a hajnal nagy, szent ügye: a háza és a párt. Elmúlt csatákban edződött hitével érzi s védi a kelő holnapot, amelyet ma a békés munka érlel s csillagotnak az éji csillagok.

Mezőink méhe míg a csirát bontja, míg zakatolnak fényes mozdonyok, míg harmat hull a rétre hajnalonta s gyermekek szülnék áldott asszonyok, amíg a fában jó fűrész csikordul s míg vasba harap az esztergakés — határon innen és határokon túl e hadsereg a vésszel szembenéz.

A Fehér Házban tobzódnak az elmék, hogy lángra kapjon újra a világ, s urak, kik már a harcunk elfeledték, készítetik az újabb orgiát, egyeseknek a vér fejükbe tódul, mert holtak nélkül a profit kevés — határon innen és határokon túl a Vörös Had a vésszel szembenéz.

A béke napja ragyog ma felettünk, gyermekünk és nőnk a békére hív, mi mindent, mindent a békére tettünk, de hallja London, Bonn és Tel-Aviv: ha kell, Lenin nevével indul harcba a győzhetetlen acél-hadsereg, s mert tudja: mindig igazság a harcra, szívében nem ül soha rettenet.

(Fordította: Gurszky István)

A Szovjet Hadsereg hősi harca hozta meg 1944—1945-ben Kelet-Európa népei — köztük a magyar nép — szabadságát is. A Szovjet Hadsereg 1956 novemberében már másodszer biztosította a magyar munkás-paraszt állam, a proletárdiktatúra állama létét.

Számos emlékmű hírdeti országunkban, de a tőbbi népi demokratikus országban is a népek szabadságáért elesett szovjet hősök dicsőségét és a szocializmust építő népek háláját. Képünk a csehszlovákiai Brnoban — Szeged testvérvárosában — emelt szovjet hősi emlékművet ábrázolja.

Itt a Moped! Megérkezett Szegedre is az „első fecske”

Az „első fecske”, az újságok képeiről már ismert kis gép, a motorkerékpár és a kerékpár szerencsésen keresztezett utóda, megjelent Szegeden. A boldog tulajdonos, Wolf Péter műszerész, akinek a Moszkvai körút és a Petőfi Sándor sugárút sarkán levő műhelye előtt naphosszat ott áll a Moped, komoly gépjárműhöz illő „Standard”-ján. A műszerész műhely előtt aztán emiatt nem ritka a csoportosulás. Van amikor tizenöt, huszan is körülveszik a kis masinát, szakértők és szimpatizánsok; muátrálják, bírálják, találgatják az előnyeit, felbecsülik jövőjét. Az ambíciózusabbak — vérbeli motorrajongók szokása szerint — nem restellnek letérdelni a gép mellé, sőt van aki szinte aláhatal, csak hogy minél többet lásson a gépből, amelyen különben van nézni és látnivaló.

A homokszínűre lakkozott váz alatt szinte el van rejtve a motor. A ruhát óvó, s a „jobb megjelenést” szolgáló lemezburkolat alól csak a motor-hengerfej, a levegőszűrő reteszének és a benzinesapnak elzárókarja látszik ki. A kényelmes, gumiagyon hintázó ülésnyel-

reg, a csavarrugós első kerékvilla, a rezgésmentesített vörösfényű hátsólámpa egészen „felölt” géppé avatja a Mopedet. Nem is beszélve az olyan technikai adottságokról, mint a szépvonalú, ezüstszürke lámpafejbe épített sebességmérő óra, a bal kormányfogantyúba szerelt sebességváltó stb.

S ilyen műszaki szemléknél persze elkerülhetetlen a vita.

— Mi lehet itt, az ülés alatt? — kérdezi az egyik micisapkás érdeklődő, csak úgy mindenkihez intézve szavait, gondolván, hogy aki tud, válaszoljon. — Csak nem a hátsó lengővilla rugója van ide beszerelve?

— Lengővilla? Ezen! Toronyóra láncsal nem kellene? — néz le rá a képzett műszakiak megfellebbezhetetlen fölénnyel egy birgericsizmas, mint akinek már a kis újjában van minden tudnivaló a Mopedről. A micisapkás megsemmisülten hallgat, mert a „lengővilla” véleménynek nincsenek védelmezői. Aztán tovább folyik a vita: milyen lehet a sebessége, mennyi lehet a fogyasztása, jobb-e, mint a Dongó?

És a nagy kérdés: mennyi lehet az ára?

Ehhez már feltétlenül kell a tulajdonos!

Az egyik ismerős oda is szól a vitát a műhelyablak mögül szemlélő gazdának:

— Jöjjön már ki, Wolf mester, tegyen igazságot!

— Na, akkor én egész nap kint lehetnék — nevet a fiatal műszerész, de azért kijön. S rövidesen kiderül, hogy a lengővilla valóban lengővilla, a kis motor valószínűleg 40—45 kilométert is fut óránként, ha majd bejáródott, s az ára sem megfizethetetlen: 4200 forint. Az összehasonlítás a Dongó rovására dől el, s végül Wolf mester azzal zárja a műszaki tájékoztatást és a vitát:

— Én mindenesetre még egy Danuviaért sem cserélném el!

Ez ugyan egy kis túlzás lehet, már a szentencia alapján is, a maga lovát dicsegrő cigány analógiájára, de azt mindenesetre el kell ismerni, hogy a kis „Simson”-Moped olyan jármű, amelynek rövidesen sok kedvelője lesz Szegeden is. Csak a boltban legyen belőle elég!

Érdemes meghallgatni. Ez alkalommal is sok mindent tanulhatunk a gyümölcsstermelők.

Ötven éves az Első Szegedi Cipő- és Csizma- készítő Kisipari Termelőszövetkezet

Ma délután tartja 50. jubileumi évzáró közgyűlését az Első Szegedi Cipő- és Csizmakészítő Kisipari Termelőszövetkezet. Az évzáró közgyűlést Újszegeden délután 1 órakor tartják a Liget-ven-déglőben. Az évzáró közgyűlésen beszámolnak a szövetkezet ötven éves múltjáról, az elmúlt év gazdasági eredményeiről, határozatot hoznak az alapszabály módosításáról, a tiszta nyereség felosztásáról.

Március 1-től újabb heti lapokra lehet előfizetni

Március 1-től az eddig kézbesített újságokon kívül az Élet és Tudomány, az Erdekes Újság, a Nők Lapja és a Rádió Újság című hetilapra is elő lehet fizetni, s a lapokat a posta házhoz szállítja.